

MINIJA (3) *sb f*

a *prawdopodobnie pochylone (tak w -ijã; tak też Cn).*

sg *N minijã (2). ♦ I minijã (1).*

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Minium (Rost): tlenek ołowiu, chemiczny czerwony barwnik; też dość powszechnie występujący czerwonego koloru minerał, zawierający uwodniony tlenek żelaza, używane w średniowieczu do miniatur i zdobienia ksiąg, rzadziej w malarstwie sztalugowym; minium Mymer¹, BartBydg, Cn; rubrica PolAnt; miltus Cn (3) : Minium. Menge. Minia. Mymer¹ 6; BartBydg 91; [Minium secundarium Mennige Miniá [.] ArtNom M8].

Szereg: »minija i farba« (1): Potym go [wyrzezane z drzewa podobieństwo człowieka albo zwierzęcia] połtrychnąwłzy minią y fárba/ vczynił bárwę iego czerwoną [deliniens rubrica et fuco, rubricum faciens colorem illius] zátárfzy wnim ony włzytki chropáwości. BudBib Sap 13/14.

Synonimy: cynober, rubryka, sandaraka, szarłat.

*Cf **MINIJUM***